

OLÁH ANDRÁS

rövidzárlat

*híg levegőben fuldoklik a meleg
lerázza az égből a teliholdat
a műtőasztalon karcsú fény remeg:
rövidzárlat ez – terméketlen holnap –*

*hiányod verdes a kórházi ágyon
még föllelegzik a tehetetlen test
a nővér árnyékkal alkuszik s ápol
ágytálat cserél és biztatni se rest*

*pillantásod az élet leltározza
felesküsznek rád a részeg hajnalok
de neved a lázlapról visszalopja*

*Isten: szemed izzó parazsa vacog
rád hegesedik a hánykódó végtelen
– üres a test a röntgenfelvételen*

[tépelődésed]

*tépelődésed megfojtotta az időt
gyáván mozdult a kilincs
s elveszett örökre ami nincs*

takarékos üzemmód

*becsukódnak benned az álmok
perforálódsz mint a gyulladt vakbelek
reggelente alig nézünk egymásra
átutazód lettem: tévedésből
még neked kézbesítenek
de már csak úgy épülök beléd
mint elejtett vadba a halálos seb*

el semmi sem múlik

(szonett-kísérlet Fecske Csaba rímeire)

*a lélek ennél messzebb már nem lehet
más éli sorsomat – a jel rajta van –
lopni tanul a korrump emlékezet
s az Úr is övön alul üt untalan*

*de el semmi sem múlik csak ott marad:
mint kutya a nyomot – üzött-kergetett
a halál futótüze... a boltozat
megrepedt e múlt nélküli lét felett*

*s örölt a könnyörtelen gyilkos idő...
míg másokban magamat kerestem csak
egyetlen sebben elfért a lehető:*

*nyomort cseréltem hát – végső változat:
minden út felfeslő fájdalom – tűnő
mosoly – s árnyékom a hiteles nyomat*

